

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 325/2018-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. mája 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Knopom, Krmanova 1, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 41 C 254/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. marca 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Knopom, Krmanova 1, Košice, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 41 C 254/2015 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v procesnom postavení žalobkyne podala 19. mája 2015 okresnému súdu žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaným v žalobnom návrhu. Okresný súd podľa názoru sťažovateľky v napadnutom konaní „... v priebehu takmer 3 rokov len doručoval vyjadrenia strán sporu k podanej žalobe, ale nerealizoval žiadne ďalšie kroky vo vzťahu k prejednaniu veci a nevytýčil termín pojednávania vo veci.“.

3. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka opakovane žiadala okresný súd, aby vo veci konal a nariadil termín pojednávania, a to podaním zo 17. mája 2016, doručeným okresnému súdu 18. mája 2016; podaním z 18. júla 2016, adresovaným priamo predsedovi okresného súdu; podaním z 1. decembra 2016, doručeným okresnému súdu 9. decembra 2016, a podaním z 12. októbra 2017, doručeným okresnému súdu 17. októbra 2017. Okresný súd písomne nereagoval ani na jedno z označených podaní, ktoré mu boli doručené zo strany sťažovateľky. Zo strany okresného súdu ku dňu podania sťažnosti na ústavnom súde zároveň nedošlo k nariadeniu termínu pojednávania v napadnutom konaní. Sťažovateľka v tejto súvislosti uviedla, že „... súdu v postupe v konaní nebránia žiadne prekážky spočívajúce v prípadných obštrukciách strán sporu, napriek tomu je nečinný a svojím postupom vyslovene bráni sťažovateľke a ostatným stranám sporu v tom, aby mohli užívať a zhodnocovať svoje spoluvlastnícke podiely, prípadne výťažky z ich predaja.“.

4. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľky upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Košice I v konaní so sp. zn.: 41C/254/2015 bolo porušené.

Okresnému súdu Košice I sa prikazuje, aby postupom v konaní so sp. zn.: 41 C/254/2015 prestal porušovať právo sťažovateľa upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov v súlade s Ústavou SR a osobitnými zákonmi.

Sťažovateľke sa priznáva finančné zadostúčinenie v sume 20.800,- € (slovom dvadsaťtisícosemsto Eur), ktoré jej je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľke sa priznáva finančné zadostúčinenie v sume 20.800,- € (slovom dvadsaťtisícosemsto Eur), ktoré jej je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

5. Sťažovateľka svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadostúčinenia v sume 20 800 € takto odôvodňuje: „... je podľa názoru sťažovateľky dôvodné priznanie finančného zadostúčinenia minimálne vo výške 36 - násobku nájmu, ktorý by sťažovateľka za nájom svojho podielu na nehnuteľnostiach počas doby nečinnosti súdu získala, zvýšený o sumu 10.000,- Eur, keďže sťažovateľka mohla prípadný výťažok z predaja svojho podielu už aj opakovane investovať, prípadne zúročiť. Podľa zistení sťažovateľky sa minimálna obvyklá hodnota nájomného za obdobné nehnuteľnosti v danej lokalite pohybuje v intervale 1.000,- - 1.200,- Eur mesačne, t. j. sťažovateľke by za jej spoluvlastnícky podiel patrilo nájomné minimálne vo výške 250,- - 300,- Eur. Sťažovateľka preto žiada priznanie finančného zadostúčinenia minimálne vo výške 20.800,- Eur (36 x 300,- Eur + 10.000,- Eur).“

6. Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním veci prípisom zo 6. apríla 2018 vyžiadal od okresného súdu súdny spis vedený v napadnutom konaní.

7. Dňa 18. apríla 2018 bol ústavnému súdu doručený vyžiadaný súdny spis, z ktorého ústavný súd zistil:

- 19. mája 2015 bola okresnému súdu doručená žaloba [REDAKOVANÉ],
- 11. júna 2015 okresný súd vyzval žalovaných v 1. – 6. rade, aby sa vyjadrili k podanej žalobe (18. júna 2015 sa okresnému súdu vrátila zásielka adresovaná žalovanej v 5. rade z dôvodu neznámeho adresáta; 8. júla 2015 sa okresnému súdu vrátila zásielka adresovaná žalovanej v 1. rade z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote),
- 11. júna 2015 okresný súd vyzval sťažovateľku na to, aby sa vyjadrila, či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania,

- 11. júna 2015 bolo okresnému súdu doručené podanie zo strany sťažovateľky, označené ako doplnenie žalobného návrhu, v ktorom uviedla adresu žalovanej v 1. rade, keďže táto v pôvodnom žalobnom návrhu uvedená nebola,

- 6. júla 2015 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k výzve zo strany okresného súdu so záverom, že sťažovateľka súhlasí s tým, aby súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania,

- 15. júla 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia žalovanej v 6. rade,

- 18. septembra 2015 okresný súd požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Košice o doručenie žalobného návrhu žalovanej v 1. rade,

- 17. septembra 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie o ukončení právneho zastúpenia žalovanej v 6. rade,

- 27. októbra 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie zo strany Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice o neúspešnom doručení žalobného návrhu žalovanej v 1. rade,

- 6. novembra 2015 okresný súd opätovne zaslal žalovanej v 5. rade žalobný návrh na novú adresu – korešpondenčná adresa (z predloženého súdneho spisu nevyplýva, ako a kedy sa okresný súd o korešpondenčnej adrese žalovanej v 5. rade dozvedel),

- 12. novembra 2015 okresný súd zaslal žiadosť, adresovanú mestskej evidencii obyvateľov, o zistenie a oznámenie adresy trvalého a prechodného pobytu žalovanej v 1. rade a jej rodinných príslušníkov vrátane súrodencov,

- 12. novembra 2015 okresný súd zaslal žiadosť, adresovanú Mestskej polícii Košice, o zistenie a oznámenie adresy trvalého a prechodného pobytu žalovanej v 1. rade,

- 12. novembra 2015 okresný súd zaslal žiadosť, adresovanú žalovanému v 3. rade, o zistenie a oznámenie adresy trvalého a prechodného pobytu žalovanej v 1. rade,

- 12. novembra 2015 okresný súd lustráciou v registri obyvateľstva, lustráciou v evidencii Sociálnej poisťovne a lustráciou v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže zisťoval adresu pobytu žalovanej v 1. rade,

- 23. novembra 2015 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných v 5. a 6. rade k žalobnému návrhu, v ktorom uviedli, že s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva v zmysle žalobného návrhu nesúhlasia, v písomnom vyjadrení k žalobnému

návrhu súdu predostreli vlastný návrh na rozhodnutie vo veci samej a zároveň súdu oznámili, že s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania nesúhlasia,

- 26. novembra 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie zo strany Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, v ktorom okresnému súdu oznámilo, že pobyt žalovanej v 1. rade eviduje na adrese [REDAKOVANÉ],

- 26. novembra 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie zo strany žalovaného v 3. rade, v ktorom okresnému súdu oznámil, že pobyt žalovanej v 1. rade je na adrese [REDAKOVANÉ], Nemecko,

- 2. decembra 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie zo strany Mestskej polície Košice, v ktorom okresnému súdu oznámila, že pobyt žalovanej v 1. rade eviduje na adrese [REDAKOVANÉ], avšak menovaná sa na uvedenej adrese nezdržuje a v súčasnosti údajne žije v zahraničí,

- 11. marca 2016 bola okresnému súdu zo strany sťažovateľky doručená urgencia, aby vo veci konal,

- 16. marca 2016 okresný súd opätovne zaslal žalovanej v 1. rade žalobný návrh na adresu [REDAKOVANÉ], Nemecko,

- 29. marca 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných v 1. a 3. rade k žalobnému návrhu, v ktorom súdu predostreli vlastný návrh na rozhodnutie vo veci samej,

- 15. mája 2016 bola okresnému súdu zo strany sťažovateľky doručená urgencia, aby vo veci konal,

- 8. augusta 2016 okresný súd zaslal sťažovateľke výzvu na to, aby sa vyjadrila k vyjadreniam žalovaných v 1., 3., 5. a 6. rade,

- 8. augusta 2016 okresný súd zaslal žalovaným v 2., 4., 5. a 6. rade výzvu na to, aby sa vyjadrili k vyjadreniam žalovaných v 1. a 3. rade,

- 8. augusta 2016 okresný súd zaslal žalovaným v 1. a 3. rade výzvu na to, aby sa vyjadrili k vyjadreniam žalovaných v 5. a 6. rade,

- 22. augusta 2016 bola okresnému súdu zo strany žalovaných v 1. a 3. rade doručená výzva na predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k vyjadreniam žalovaných v 5. a 6. rade,

- 26. augusta 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k vyjadreniam žalovaných v 1., 3., 5. a 6. rade, v ktorom uviedla nesúhlas s vyporiadaním

podielového spoluvlastníctva v zmysle návrhov žalovaných v 1., 3., 5. a 6. rade a zároveň uviedla, že zotrúva na stanoviskách prezentovaných v žalobnom návrhu,

- 5. septembra 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných v 5. a 6. rade k vyjadreniu žalovaných v 1. a 3. rade, v ktorom uviedli, že nesúhlasia s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva v zmysle návrhov žalovaných v 1. a 3. rade,

- 22. septembra 2016 okresný súd zaslal sťažovateľke výzvu na to, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaných v 5. a 6. rade, doručenému súdu 5.septembra 2016,

- 22. septembra 2016 okresný súd zaslal žalovaným v 1. a 3. rade výzvu na to, aby sa vyjadrili k podaniu sťažovateľky, doručenému súdu 26. augusta 2016, a vyjadreniu žalovaných v 5. a 6. rade, doručenému súdu 5.septembra 2016,

- 22. septembra 2016 okresný súd zaslal žalovanému v 2. rade výzvu na to, aby sa vyjadril k podaniu sťažovateľky, doručenému súdu 26. augusta 2016, a vyjadreniu žalovaných v 5. a 6. rade, doručenému súdu 5.septembra 2016,

- 22. septembra 2016 okresný súd zaslal žalovanému v 4. rade výzvu na to, aby sa vyjadril k podaniu sťažovateľky, doručenému súdu 26. augusta 2016, a vyjadreniu žalovaných v 5. a 6. rade, doručenému súdu 5.septembra 2016,

- 7.októbra 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných v 1. a 3. rade k vyjadreniu žalovaných v 5. a 6. rade, v ktorom uviedli, že zotrúvajú na svojom návrhu na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva,

- 10. októbra 2016 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na pripustenie ďalšieho subjektu do konania – žalovanej v 7. rade,

- 11. októbra 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej v 6. rade k vyjadreniu sťažovateľky, v ktorom navrhla vykonanie znaleckého dokazovania pre účely odhadu hodnoty nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania,

- 24. októbra 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných v 2. a 4. rade k žalobnému návrhu a vyjadreniam žalovaných v 1., 3., 5. a 6. rade, v ktorom uviedli, že si nechajú vypracovať vlastný znalecký posudok – pre účely spravodlivého reálneho rozdelenia veci, ktorý následne predložia do konania,

- 13. februára 2017 okresný súd zaslal žalovaným v 1. a 3. rade výzvu na to, aby sa vyjadrili k podaniu žalovanej v 6. rade, ktorá navrhla vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci, a k vyjadreniu žalovaných v 2. a 4. rade,

- 13. februára 2017 okresný súd zaslal žalovaným v 2. a 4. rade výzvu na to, aby sa vyjadrili k podaniu žalovanej v 6. rade, ktorá navrhla vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci,

- 13. februára 2017 okresný súd zaslal sťažovateľke výzvu na to, aby sa vyjadrila k podaniu žalovanej v 6. rade, ktorá navrhla vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci, a k vyjadreniu žalovaných v 2. a 4. rade,

- 13. februára 2017 okresný súd zaslal žalovanej v 6. rade výzvu na to, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaných v 2. a 4. rade,

- 13. februára 2017 okresný súd zaslal žalovanej 5. rade výzvu na to, aby sa vyjadrila k podaniu žalovanej v 6. rade, ktorá navrhla vykonanie znaleckého dokazovania v predmetnej veci, a k vyjadreniu žalovaných v 2. a 4. rade,

- 27. februára 2017 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovanej v 6. rade, označené ako návrh na postup v konaní – vylúčenie veci na samostatné konanie,

- 27. februára 2017 bolo okresnému súdu doručené podanie žalovanej v 6. rade, ktorá poukázala na neurčitost' vyjadrenia žalovaných v 2. a 4. rade v tom zmysle, že títo vo svojom vyjadrení neuviedli, kedy súdu predložia znalecký posudok pre účely spravodlivého reálneho rozdelenia veci, v nadväznosti na čo navrhla, aby súd vo veci konal a ustanovil znalca pre účely ohodnotenia nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania,

- 2. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných v 2. a 4. rade, v ktorom uviedli, že so znaleckým dokazovaním v predmetnej veci nesúhlasia,

- 13. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky, v ktorom uviedla, že so znaleckým dokazovaním v predmetnej veci nesúhlasí,

- 13. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k vyjadreniam žalovaných v 2., 4. a 6. rade, v ktorom zotrvala na svojom stanovisku vyjadrenom v žalobnom návrhu,

- 4. októbra 2017 bolo vydané uznesenie o pripustení [REDAKOVANÉ] ako žalovanej v 7. rade do konania,

- 19. októbra 2017 bola okresným súdom stranám sporu zaslaná výzva na vyjadrenie sa k podaniam bližšie špecifikovaným vo výzve a zároveň výzva na oznámenie hodnoty nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania,

- 17. októbra 2017 bola okresnému súdu zo strany sťažovateľky doručená urgencia, aby vo veci konal,

- 30. októbra 2017 bolo okresnému súdu zo strany žalovanej v 6. rade doručené vyjadrenie k výzve, ktorá jej bola zo strany okresného súdu zaslaná 19. októbra 2017, v ktorom táto uviedla odhadom určenú hodnotu nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania, a zároveň pre účely ich ohodnotenia navrhla znalecké dokazovanie,

- 30. októbra 2017 bolo okresnému súdu zo strany žalovanej v 7. rade doručené vyjadrenie k výzve, ktorá jej bola zo strany okresného súdu zaslaná 19. októbra 2017,

- 20. novembra 2017 bolo okresnému súdu zo strany sťažovateľky doručené vyjadrenie k výzve, ktorá jej bola zo strany okresného súdu zaslaná 19. októbra 2017,

- 29. decembra 2017 bolo okresnému súdu zo strany žalovanej v 7. rade doručené vyjadrenie vo veci samej a predložený protinávrh k žalobnému návrhu,

- 22. marca 2018 okresný súd zaslal žalovaným v 2. a 4. rade výzvu na vyjadrenie sa k podaniu žalovaných v 6. a 7. rade a zároveň ich opakovane vyzval na to, aby súdu oznámili hodnotu nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania, predmetným podaním okresný súd zároveň žalovaných v 2. a 4. rade vyzval na predloženie znaleckého posudku,

- 22. marca 2018 okresný súd zaslal žalovaným v 1. a 3. rade výzvu na vyjadrenie sa k podaniu žalovaných v 6. a 7. rade a zároveň ich opakovane vyzval na to, aby súdu oznámili hodnotu nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania,

- 22. marca 2018 okresný súd zaslal žalovanej v 5. rade výzvu na vyjadrenie sa k podaniu žalovaných v 6. a 7. rade a zároveň ju opakovane vyzval na to, aby súdu oznámila hodnotu nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania,

- 22. marca 2018 okresný súd zaslal žalovanej v 6. rade výzvu na vyjadrenie sa k podaniu žalovanej v 7. rade,

- 22. marca 2018 okresný súd zaslal sťažovateľke výzvu na vyjadrenie sa k podaniu žalovaných v 6. a 7. rade,

- 9. apríla 2018 bola okresnému súdu doručená žiadosť zo strany žalovaných v 2. a 4. rade na predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k podaniu žalovaných v 6. a 7. rade a predloženie znaleckého posudku.

II.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Text uvedený mimo petitu pokladá za súčasť odôvodnenia sťažnosti, ktorý nemôže doplniť petit (I. ÚS 316/09, I. ÚS 98/2011, II. ÚS 103/08, II. ÚS 154/09, III. ÚS 235/05, IV. ÚS 174/2011, IV. ÚS 481/2011), môže však v určitých prípadoch slúžiť ako interpretačná pomôcka na zistenie obsahu inak úplného petitu, ktorý nejednoznačným slovným vyjadrením pripúšťa viac významov

10. Z obsahu sťažnosti (petitu) vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy napadnutým postupom okresného súdu. Pozornosti ústavného súdu neušlo, že sťažovateľka v texte svojej sťažnosti poukazuje aj na porušenie práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým postupom okresného súdu, avšak vzhľadom na

to, že v podanej sťažnosti sa sťažovateľka výslovne domáha toho, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutým postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd posúdil obsah sťažnosti v časti poukazujúcej na porušenie práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu len ako podporný argument sťažovateľky, a teda ako súčasť odôvodnenia sťažnosti.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

12. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 225/05). Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

14. Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj absencia zistenia možnosti vysloviť porušenie označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach tiež vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť

sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014).

15. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 19. mája 2015 podala okresnému súdu žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu napadnuté konanie trvalo 33 mesiacov. Ústavný súd po preskúmaní súdneho spisu, ktorý si vyžiadal od okresného súdu, v napadnutom postupe okresného súdu síce zistil jeho čiastočnú nečinnosť v trvaní od dvoch až do šiestich mesiacov, avšak nezistil žiadne také výrazné obdobia nečinnosti, ktoré by mohol považovať za „zbytočné prietahy“, ktoré by zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania.

16. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/05).

17. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ako i vzhľadom na jeho predmet (zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) nemožno v napadnutom konaní uvažovať o takých prietahoch, ktorých intenzita by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie umožňovala ústavnému súdu dospieť k záveru o porušení sťažovateľkou označeného práva.

18. Pokiaľ sťažovateľka bez ohľadu na skutkovú zložitost' veci (počet účastníkov konania, problém súdu s doručovaním podaní, pobyt účastníkov...) tvrdí, že v napadnutom konaní okresný súd spôsobuje prietahy, pretože dosiaľ v jej veci nenariadil pojednávanie,

ústavný súd poznamenáva, že uvedené ešte samo osebe neznamena, že okresný súd je vo veci sťažovateľky absolútne nečinný (napr. II. ÚS 596/2017).

19.1 V súvislosti s uvedeným ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že napadnuté konanie začalo v čase platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, avšak od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19.2 Podľa § 167 ods. 1 CSP ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 CSP alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

19.3 Podľa § 167 ods. 2 CSP spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

19.4 Podľa § 167 ods. 3 CSP ak žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, súd doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadriť sa v lehote určenej súdom. Žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

19.5 Podľa § 167 ods. 4 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému do vlastných rúk a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril v lehote určenej súdom. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalovaného o následkoch sudcovskej koncentrácie konania

20. Ústavný súd po preskúmaní súdneho spisu, ktorý si vyžiadal od okresného súdu, poukazuje na činnosť okresného súdu spočívajúcu v doručovaní žaloby a následnom doručovaní jednotlivých vyjadrení strán sporu (bližšie popísané v bode 7 tohto uznesenia),

kde okresný súd, postupujúc v súlade s § 167 CSP, v napadnutom konaní priebežne vykonával úkony uložené mu zákonom, a tak nie je možné vysloviť (na rozdiel od sťažovateľky) záver o tom, že okresný súd je vo veci absolútne nečinný.

21.1 Pozornosti ústavného súdu ale neušlo, že okresnému súdu boli opakovane doručené podania sťažovateľky, v ktorých ho táto žiadala, aby v napadnutom konaní nariadil termín pojednávania, a zároveň, že 28. júla 2016 podala sťažnosť predsedovi okresného súdu pre porušovanie jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v napadnutom konaní, v ktorej opakovane zdôraznila, že okresný súd v napadnutom konaní napriek tomu, že odo dňa podania žaloby uplynulo už 14 mesiacov nenariadil termín pojednávania.

21.2 Ústavný súd konštatuje, že samotná skutočnosť, že okresný súd na podania sťažovateľky nereagoval sťažovateľkou očakávaným spôsobom a v napadnutom konaní nenariadil termín pojednávania, ešte neznamená, že bol nečinný, pretože zo strany okresného súdu boli s výnimkou krátkych období nečinnosti priebežne vykonávané iné úkony, vykonanie ktorých je nevyhnutné na to, aby súd v napadnutom konaní nariadil termín pojednávania.

21.3 K postupu predsedu okresného súdu, ktorý sťažovateľku písomne neupovedomil o spôsobe vybavenia jej sťažnosti, ústavný súd uvádza, že uvedený postup predsedu okresného súdu síce nie je v súlade s § 66 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keďže o spôsobe vybavenia sťažnosti a prijatých opatreniach na odstránenie zistených nedostatkov musí byť sťažovateľ upovedomený písomne s výnimkou prípadov uvedených v zákone, avšak samotná skutočnosť, že sťažovateľka nebola zo strany predsedu okresného súdu upovedomená o spôsobe vybavenia jej sťažnosti, nemá žiaden vplyv na záver ústavného súdu o tom, že v napadnutom konaní nečinnosť alebo nesústredená činnosť súdu nedosiahla takú ústavnú intenzitu, na základe ktorej by v tomto štádiu mohlo byť vyslovené porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vo veci sťažovateľky dospel k záveru, že jej sťažnosť je zjavne neopodstatnená a z tohto dôvodu ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

23. S poukazom na skutočnosť, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľky.

24. Ústavný súd nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nič nebráni tomu, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom období v napadnutom konaní bol nečinný, nepostupoval plynulo, resp. efektívne, sťažovateľka zvažila možnosť opätovného podania sťažnosti, ktorou bude namietat porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2018